

de mange Forsøg, der ere gjorte for at forbedre Tonen i Hæren, alligevel er en Rest tilbage af den gamle Aand. Det kan godt være, at Tonen overfor Lærlinge heller ikke altid er saa god, men min Erfaring dels som Lærling og dels som Soldat gaar ud paa, at Tonen overfor Soldaterne er meget værre end Tonen overfor Lærlingene; Tonen overfor Lærlingene er sikkert ogsaa bleven forbedret meget i de senere Aar.

Jeg er glad for den Udtalelse, den højtærede Forsvarsminister kom med, om, at Overgangen fra den gamle til den nye Ordning kunde ske uden Udgift for Statskassen. Og jeg vil ogsaa haabe, at det virkelig bliver Tilfældet, saa at vi ikke faa at se, at det alligevel medfører større Udgifter, thi i saa Fald er det vistnok Udgifter, som egentlig ingen har regnet med. Vi ere ganske vist vant til Overraskelser fra militær Side med Hensyn til forøgede Udgifter, men jeg gaar ud fra, at her ingen Overraskelser vil komme.

Jeg skal ikke forlænge Debatten, da jeg er enig i, at de fleste af de fremdragne Spørgsmaal bedst maa kunne behandles i et Udvalg. Jeg har alligevel en lille Bemærkning endnu med Hensyn til Sessionernes Sammensætning. Jeg synes, at jeg ubetinget maa holde paa, at det er heldigst, at der sidder to Mænd valgte af Kommunalbestyrelsen i Sessionen. Jeg tror, at naar det muligvis hidtil ikke har haft saa stor Betydning, er det, fordi de paa-gældende Kommunalbestyrelsesmedlemmer lidt have misforstaaet den Stilling, de indtage der. Jeg tror, at de mere have opfattet det, som om de sad for Stads. Jeg tror ikke, de rigtig have haft Forstaaelsen af, at de sad i en Ret som Dommere, og at de derfor havde Ret til at gribe ind med Virkning paa Omraader, hvor der kunde være Anledning dertil. Jeg tror, at mange af dem, der have siddet i disse Sessioner, i mange Tilfælde kunde have grebet ind til Fordel for de værnepligtige, hvor de have forsømt det. Jeg kunde ogsaa nævne adskillige Tilfælde, hvor Folk, der have haft Forstaaelsen af, at de sad der som Dommere, have grebet ind til Fordel for værnepligtige, som de militære Medlemmer havde Tilbøjelighed til at behandle paa en anden Maade, end de civile Medlemmer af Sessionen mente var forsvarligt. Jeg tror, at der i mange Tilfælde kan gøres noget fra de civile Medlemmers Side. Jeg tror, at det vil være uheldigt at lade Lægdsmanden erstatte det ene Kommunalbestyrelsesmedlem. Jeg er enig i, at det af Amdsraadet valgte Medlem ikke gør saa stor Nytte, deri-

mod kan et Medlem valgt af Kommunalbestyrelsen eller Sogneraadet gøre Nytte i mange Tilfælde, det nærer jeg ingen Tvivl om. Jeg tror, at det er uheldigt at lade Lægdsmanden træde ind, thi det er vel i Regelen Sognefogeden, og jeg er tilbøjelig til at mene, at Sognefogederne ville være mere villige end andre til uden Indvendinger at acceptere de militære Autoriteters Afgørelse. Jeg vil meget henstille, at man i hvert Fald alvorligt overvejer, om det ikke vil være rigtigt, at der fremdeles vælges to Medlemmer af Kommunalbestyrelsen til Medlemmer af den Domstol, som Sessionen er.

Med Hensyn til Bytninger har det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) allerede sagt noget lignende som det, jeg vilde sige til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg mener nemlig, at det er at indskrænke de unge værnepligtiges Rettigheder, naar man nu vil gaa bort fra at lade dem kunne bytte fra det ene Hold til det andet; det kan i mangfoldige Tilfælde have Betydning ikke blot for Haandværkere, men ogsaa for Tjenestefolk, at de kunne bytte, saaledes at de komme til at aftjene deres Værnepligt enten Sommer eller Vinter, saaledes som det bedst passer for dem. Jeg vilde gerne anbefale det, som jeg fremhævede før, at vi strøg det 3die Stykke i § 22, saaledes at der blev Adgang til disse Bytninger, saaledes som der har været hidtil.

Om Værneskatten skal jeg blot sige, at den ønsker jeg ikke at acceptere. Jeg tror ikke, Befolkningen i al Almindelighed vil være tilfreds med en saadan.

Maa jeg saa blot til Slut nævne en Ting, som jeg glemte før. Der har været forhandlet om at overføre hele Udskrivnings- og Sessionsvæsenet fra Justitsministeriet til Krigsministeriet. Det er jo militære Udgifter, som retteligst høre hjemme under Krigsministeriet. Paa den anden Side erkender jeg, at Sessionerne og Udskrivningsvæsenet, som jeg nævnedes før, ere en retslig Institution, der i mange Tilfælde kan komme til at afgøre Spørgsmaal for civile Mennesker, som kunne have stor Betydning for deres Liv, og derfor er jeg ikke helt sikker paa, om det vilde være rigtigt at overføre dette til Krigsministeriet. Men der kunde være Tale om at lægge Udgifterne over paa dette, saaledes at Krigsministeriet refunderede Udgifterne til denne Institution. Man kan maaske sige, det bliver eins Bier for Statskassen, om det er det ene eller det andet Ministerium, der afholder Udgifterne; men det har dog sin Betydning, at man er klar over, at det er Krigsudgifter, militære Udgifter, ikke civile